

РЕШЕНИЕ

№ 82

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 04 май 2011 г.

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шести април, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

**Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА.**

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 69 по описа за 2011 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, предл 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба „*****" ЕООД срещу решение №32/08.02.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1511 по описа на съда за 2010 г. С атакуваното решение е потвърдено НП №0107357/15-10.2010 г. на Директор Офис Перник при ТД на НАП - София, с което на жалбоподателя за нарушение по 92, ал. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лв. на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е незаконосъобразно, необосновано и неправилно, като издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, както и нарушения на материалния закон, а наложеното наказание е явно несправедливо. На тези основания от касационния съд се иска да отмени обжалвания съдебен акт и да се произнесе по същество, като отмени процесното НП.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, представляван от адв. Кожухаров поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата оспорва основателността ѝ.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на районния съд, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство. Пред касационната

инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на становищата си

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд- Перник, въз основа на представените пред него и събрани в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 14.09.2010 г. С.С., в качеството си на управител на „ЕНИГМА АС“ ЕООД подава декларация по чл. 9² от ЗКПО за фирми неосъществяващи търговска дейност. Приемащата декларацията инспектор Корчева установила, че декларацията се подава след законоустановения до 31-03.2010 г. срок за доходи, реализирани през 2009 г. Вследствие на така констатираното нарушение е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП, с което жалбоподателят е административно санкциониран.

При така установеното от фактическа страна и след проведеното съдебно следствие, Районен съд- Перник е намерил от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи и са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна. По отношение вида и размера на наложеното наказание, районният съд е приел, че административнонаказващият орган правилно е наложил наказание в размер на предвидения в санкционната норма минимум.

Административен съд - Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция.

Твърдението на жалбоподателя, че районния съд неправилно не е отчетел липсата на наименование на валутата, в която се изразява размера на наложената имуществена санкция е неоснователно и бланкетно включено. Пропускът на административнонаказващия орган във връзка с изписването на паричната единица, в която е наложена санкцията, не е се явява съществен процесуален такъв, така че да послужи като основание за отмяна на обжалваното НП. Нарушението все пак е безспорно установено по отношение на състав, нарушител и вина. Текстът на чл. 261, ал. 1 от ЗКПО гласи : "... се наказва с имуществена санкция от 500 до 3⁰⁰ лв.,,. А и съгласно чл. 24 от Закона за Българската народна банка : „Парична единица на Република България е левът, разделен на юо (сто) стотинки. ". Нелогично и от житейска гледна точка е твърдението на жалбоподателя, че не е разбрал в каква валута е наложената санкция, още повече, че става въпрос за неизпълнение на административно задължение заложено в нормативен акт, регламентиращ обществени отношения свързани с финансовостопанска дейност.

Следващото оплакване в жалбата , относно диспозитива на решението на РС, в което е описано, че имуществената санкция се налага на физическото лице - управител на дружеството - жалбоподател, настоящият съдебен състав смята за неоснователно. Очевидната техническа грешка при изготвянето на текста на решението не може да послужи като основание за отмяна на същото. Липсата на процесуална възможност за поправка на явна фактическа грешка в административнонаказателния процес, който се води по реда на ЗАНН с препращане към нормите на НПК препятства и съда да стори това. От друга страна грешката в изписването на субекта на санкцията в диспозитива на потвърдителното решение на РС не променя факта на безспорна установеност на нарушението, нарушителя и неговата вина, както и факта на констатираната законосъобразност на процесното НП.

Следващото оплакване изложено в жалбата също е неоснователно. Твърдението на жалбоподателя за нередовности на АУАН, във връзка с правната квалификация на нарушението, а оттам и на потвърденото НП, водещо до незаконосъобразност на решението на РС, не кореспондира с текста на чл. 53^{ал-2} от ЗАНН, съгласно който НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Така НП е санирало нередовностите в АУАН по отношение изписването на нарушената законова разпоредба, като я е конкретизирало. От производството пред административния орган не личи жалбоподателят да е възразил срещу тази неяснота в АУАН, която да го е пречатвала да се защити.

Депозираното с жалбата искане за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, тъй като били налице условия за това, не може да бъде уважено. Настоящият съд смята позицията на районния съд, че условия за третиране на нарушението като маловажно не са били налице, за правилно. В противен случай всички нарушения с този състав, би следвало да се третират като маловажни, което би обезсмислило така заложеното правило, скрепено именно за да бъде спазвано, със санкция предвидена от законодателя (в този смисъл и ТР на ВКС 1/2007 г.).

Мотивиран така настоящият съдебен състав смята, че при разглеждане на делото и постановяване на обжалвания съдебен акт районния съд не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за касиране на първоинстанционното решение. При разглеждането на делото, водим от горното и след извършената служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият съдебен състав не констатира пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон.

Предвид всичко гореизложено, настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №32/08.02.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1511 по описа на съда за 2010 г., с което е потвърдено НП №0107357/15.10.2010 г. на Директор Офис Перник при ТД на НАП - София, с което на „*****“ ЕООД - гр. Перник за нарушение по 92, ал. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) е наложена имуществена санкция в размер на 500 (петстотин) лв. на основание чл. 261, ал. 1 от ЗКПО.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /н/